

Solsemester för själen

Varje sommar träffas cirka tusen människor under en eller två veckor i en fest för själen. Deltagare och ledare kommer till Ängsbacka i Värmland från hela Sverige, Norden och världen. Till och med några från närliggande samhället Molkom har tagit sig ut på kursgården bakom ängderna.

Medveten närvaro

Himlen hänger gråtung över festivalen. Det är kallt och tälten på åkern kämpar för att stå emot skyfallen. Men vädret tynger inga leenden. Glada ansikten, många kramar och dansant musik värmer gott inifrån. Här stänger man av omvärlden för några dagar och fokuserar på närvaro och relationer till sig själv och andra.

Bland annat kan man prova på att yoga, måla och meditera. Här erbjuds en mångfald av föredrag, workshops, konserter och dans.

Det finns ingen religion bakom Ängsbacka och festivalen. Kåre Landfald som är en av ägarna till kursgården har gjort den till en mötesplats för människor som vill leva med öppna hjärtan. Ett ställe för ärliga och öppna möten, något som han tror att många människor längtar efter idag.

– Att komma hit startar processer hos folk, berättar Kåre. Människor tenderar gärna att trycka undan jobbiga saker. Men då gamla sorger och rädslor kommer till ytan för att sedan kunna transformeras utvecklas istället mera kraft och livsglädje.

– Här finns en lång erfarenhet av vilka verktyg som behövs för att öppna upp människors inre och det i en kärleksfullt accepterande atmosfär men mycket skratt, lek och god mat.

Känslomässig gymnastik

Lina Nordenström från Uppsala är 21 år och på festivalen för första gången.

- Jag kom hit för att jag var nyfiken på folket och stället, är det hokus pokus eller får man verkligen ut något av det? Första intrycket när jag kom hit var gemenskapen, jag undrade hur jag skulle komma in i det här. Men det gick bra, man kommer så nära varandra när man bor här och går på olika workshops. Det är verkligen känslomässig gymnastik att vara här, jag känner tydligt hur det vardagliga surret i huvudet blir utmanat.

Upp och ner

Under festivalen kan man även ta privata behandlingar och sessioner. Upp i björkbacken lite i utkanten av området hänger det en människa upp och ner i ett träd. Bakom honom står en man och trycker på kroppen med slutna ögon. Det är Hartmut Bez från Tyskland som har utvecklat denna behandlingsform.

– Kroppen slappnar av totalt liksom hjärnan då den efter en stund helt tappar kontrollen. Musklerna sträcks ut och det blir enklare att komma åt och jobba djupare, berättar Hartmut. Han jobbar med massage och energi på ett mycket intuitivt och stilla sätt. Ju längre veckan går ju fler vågar sig fram till trädet. Det pratas mycket om trädhängningarna på festivalen. Det berättas om känslor av pånyttfödelse, lägre blodtryck, omstartade organ och känslomässiga processer som tar fart.

Barn och ungdomar

Festivalen är en plats för alla åldrar. Barnen har sin egen festival med äventyr, teater, lek och kreativitet. Disa från Stockholm är 9 år och är på festivalen för andra gången.

– Jag tycker att det är roligt och mysigt. Det bästa är det är så stort område som man kan springa runt fritt på. Det är speciellt här med all vegetarisk och ekologisk mat. Men det är gott ändå.

Nanny-Maja Anderback är ett av de barnen som nu har blivit stor. Hon är 19 år och är på sin tionde festival. Hon har sneplat på människorna som hänger upp och ner i träden och i eftermiddag har hon bokat en tid.

– Jag ser fram emot att bli totalt omskakad och det känns som att i en sådan behandling kan allt hända. Framför allt vill jag få ryggen uträtad och så hoppas jag att på han kan skrämna igång mina tarmar.

Rädsor och fördomar

– En del människor är lite rädda för att komma hit, berättar Kåre Landfald. Dels har de fördomar om vad det är för ett ställe. Kanske tror de att det är oseriöst, flummigt och av låg kvalitet. De tror att festivalen inte är för vanliga människor men det är ett missförstånd. Ofta blir folk förvånade när de kommer hit och märker att här är vanliga trevliga människor på en vanlig och trevlig plats.

Han berättar också att många är rädda för sitt eget känsloliv, att det ska börja må dåligt om de kommer hit.

– Det är ett missförstånd också, många blir förvånade över den livsglädje och självkänsla de börjar känna här.

Ekologi och spiritalism

Nytt för i år är att festivalen ökar i miljömedvetande. John Manoochehri kom till Ängsbacka som en vanlig deltagare för några år sedan. Han har lång yrkesverksamhet bakom sig på miljöområdet och började fundera på om inte de olika intressena gick att förena.

Spiritalismen och medvetenheten för personlig utveckling ökar stort på jorden. Likaså gör intresset för miljön.

– Jag skulle vilja se att man gjorde miljömedvetenheten mer personlig samt göra den personliga utvecklingen mer global. John tror att kampanjernas tid är över. Han tror att man måste förankra kärleken till jorden på ett djupt plan i varje människa så att hon själv vill göra vad hon kan för att rädda den. Under festivalen provar han sina idéer i workshops och diskussionsgrupper och hoppas på att så nya frön för en högre medvetenhet på båda fronter.

Nya vänner och ögon

Nanny- Maja har kommit ner från trädet och återhämtat sig något efter omtumlingen.

– Det var bland det bästa jag gjort, det var jättejättebra. Kroppen känns helt ny och magen har kommit igång.

Festivalen börjar närma sig sitt slut. Nya vänner och nya kärlekspar har funnit varandra.

Spända axlar har på automatik ramlat ner. Ängderna är grönare och himlen har fått en vackrare nyans, åtminstone i betraktarnas ögon.

Text och foto: Katarina Johansson 2007

Publicerad i Smp

